

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ОНОВЛЕННЯ ЗМІСТУ, ФОРМ ТА
МЕТОДІВ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ
В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ**

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Випуск 9 (52)

Заснований в 1996 році

Рівне – 2014

ББК 74.20

О - 59

УДК: 37: 371: 372: 373: 374: 376: 378: 379

Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти: Збірник наукових праць.

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. Випуск 9 (52). — Рівне: РДГУ, 2014. — 216 с.

Збірник наукових праць містить статті за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасної дидактики в контексті вимог інформаційного суспільства», проведеної в Рівненському державному гуманітарному університеті 17-18 жовтня 2013 р., із загальнодидактичних проблем, використання особистісно-зорієнтованого і компетентнісного підходів, інформаційно-комунікаційних та інтерактивних технологій, зарубіжного досвіду у підготовці фахівців різних напрямів.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, практичних працівників, викладачів та студентів вищих і професійно-технічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступник головного редактора:

Янцур Микола Сергійович – кандидат педагогічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Бех Іван Дмитрович – доктор психологічних наук, професор, дійсний член НАПН України (Інститут проблем виховання АПН України);

Безкоровайна Ольга Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Вербець Владислав Володимирович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Воробйов Анатолій Миколайович – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Дем'янчук Анатолій Степанович – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член АНВШ України (Міжнародний економіко-гуманітарний університет ім. академіка Степана Дем'янчука);

Карпенчук Світлана Григорівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Лісова Світлана Валеріївна – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Руденко Володимир Миколайович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський інститут слов'язнавства Київського славістичного університету);

Тищук Віталій Іванович – кандидат педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 8 від 28.03.2014 р.).

Збірник затверджений ВАК України як наукове фахове видання, в якому можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукового ступеня доктора і кандидата наук з педагогіки (постанова Президії ВАК України №1-05/7 від 9.06.1999 р. та додатки до постанови ВАК України від 11.10. 2000 р. № 1 – 03/8 і від 30.03.2011 р. № 1 – 05/3).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

- аналізувати одержані результати і визначати подальші педагогічні завдання;
- порівнювати ефективність застосованих форм, методів і прийомів;
- аналізувати ефективність досягнень, зіставляти теорію з практикою.

Згідно з чітко визначеними чотирма етапами формування умінь майбутнього спеціаліста слід підкреслити необхідність визначення рівня готовності майбутнього вчителя до ведення оздоровчо-спортивної роботи у початкових класах. Адже тільки активна, творча, здатна до самовдосконалення особистість зможе організувати навчально-виховний процес так, що досягне позитивних результатів, зумівши відстояти точку зору і переконавши інших людей у необхідності проведення такої роботи саме у початковій школі.

Для формування даного комплексу умінь важливо абсолютно все: і інноваційні форми проведення лекцій, семінарів і практичних занять, поза аудиторних заходів, особисті якості викладача, і насамперед його ставлення до власних занять. Кожне заняття з формування умінь у студентів повинно надовго залишитися в пам'яті майбутнього вчителя як приклад самовідданого служіння справі збереження здоров'я нації, як зразок справжньої фахової педагогічної зрілості. Для цього застосовуються методи активізації пізнавальної діяльності студентів, що збуджують інтерес до знань, створюються ситуації успіху в навчанні, збільшується питома вага навичок до самостійної роботи по набуттю педагогічних умінь.

Таким чином у майбутніх учителів початкових класів набуваються вміння щодо проведення у режимі навчального дня доцільних спортивно-оздоровчих компонентів, системність у плануванні фізкультурно-оздоровчої роботи на перспективу з метою формування у дітей життєвих навичок здорового способу життя.

Висновок. Отже, цілісний підхід до питання вироблення педагогічних умінь для ведення спортивно-оздоровчої роботи повинен бути зосереджений на формуванні особистості майбутнього педагога та озброєння його всім арсеналом необхідних умінь, які спрямовані саме на цілісний процес професійного становлення педагога.

ЛІТЕРАТУРА

1. Данилко М.Т. Формування готовності до професійної діяльності майбутніх учителів фізичної культури / М.Данилко. – Луцьк, 2003.
2. Бех І.Д. Особистісно-зорієнтоване виховання / І.Бех. – К.: ІЗМН, 1998. – 204 с.
3. Дубенчук А. Вісті з серпневих нарад / А.Дубенчук // Фізичне виховання в школі. – 1999. - № 4. – С. 53.
4. Дубогай О.Д. Особисто-орієнтовані підходи у фізичному вихованні школярів / О.Дубогай // Фізична культура, спорт та здоров'я нації: зб. наук. пр. – Ч.І. – Київ-Вінниця, 1998. – С. 32-36.
5. Іванова Л.І. Сучасні підходи до професійної підготовки майбутнього вчителя фізичної культури / Л.Іванова // Наука і сучасність. Педагогічний процес: теорія і практика: зб. наук. пр. – К.: Міленіум, 2006. – Вип.1. – С.63-73.

І.В. ДАВИДЮК. ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОЗДОРОВЧО-СПОРТИВНОЇ РОБОТИ З УЧНЯМИ

Резюме. В статті дається характеристика системи професійної підготовки майбутнього вчителя до організації оздоровчо-спортивної роботи з учнями. Предложено четыре этапа умений педагога.

Ключевые слова: учитель, профессиональная подготовка, умения.

I.V. DAVYDIUK. THE ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS PROFESSIONAL AND PEDAGOGICAL TRAINING TO ORGANIZATION OF HEALTH-SPORTS ACTIVITIES WITH PUPILS

The summary. In the article the description of the system of professional preparation of future teacher to education of students is given by facilities of physical culture. The offered chart of preparation of student of pedagogical higher educational establishment to educate work.

Key words: teacher, professional preparation.

Одержано редакцією 13.11.2013 р.

УДК: 37: 33 (477)

Л.В. ЗАГЛИНСЬКА, О.І. ЛУКОМСЬКА

ЕКОНОМІЧНА ОСВІТА В КОНТЕКСТІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ГАЛУЗІ

Резюме. В статті розглянуто сучасні проблеми підвищення якості вітчизняної економічної освіти в контексті ефективності інвестування в освітню галузь. Висвітлені основні принципи, які сприятимуть подальшому вдосконаленню системи економічної освіти, а також розроблено пропозиції щодо підвищення її якості та вдосконалення форм і методів інвестування в освіту.

Ключові слова: економічна освіта, принципи економічної освіти, економічна підготовка, інвестиції в освіту, ефективність інвестиційної діяльності.

Постановка проблеми. Система економічної освіти є важливим фактором економічної соціалізації людей, засобом розвитку та підвищення якості людського капіталу. Нові умови життя висувають нові вимоги і завдання щодо соціальних та професійних якостей людини, її місця, характеру, рівня кваліфікації, способу мислення та поведінки. Саме людина, її потенціал є рушійною силою економічного прогресу в сучасному інформативному суспільстві. Наявність економічної освіти серед широких верств населення, особливо серед молоді, як ознаки високої кваліфікації робочої сили, є однією з передумов розвитку особистості. Кожна країна

має формувати політику стимулювання набуття високої професійно-освітньої підготовки, яка потребує вагомих інвестицій. В сучасних умовах актуалізується проблема створення моделі економічної освіти, яка відповідала б розвитку світових освітніх систем, та виявлення шляхів ефективного інвестування в освітню галузь.

Аналіз досліджень проблеми. Різним аспектам розвитку економічної освіти та проблемам інвестування в розвиток людського капіталу присвячені роботи відомих українських вчених і, зокрема: А.Колота, О.Красовської, О.Овчарук, О.Пометун, П.Яковенко, Т.Фадиної, О.Гришнєвої, О.Головні, У.Гузар, П.Кулікова, В.Парсяк, В.Креміня та інших. Проведений аналіз наукових напрацювань засвідчує кількісну та якісну недостатність фундаментальних системних досліджень економічної освіти, відсутність єдиного підходу щодо визначення критеріїв і механізмів ефективності інвестицій.

Мета статті полягає у висвітленні сучасних проблем розвитку економічної освіти в Україні, визначенні суті модернізації економічної освіти; поглиблення аналізу категорій інвестицій та їх ефективності в освітній галузі, а також розробці пропозицій щодо підвищення якості економічної освіти та стимулювання її фінансування.

Виклад основного матеріалу. Сучасна економіка визначається як економіка знань, в якій людський капітал стає основним виробничим ресурсом. Сучасну економіку знань як передумову економічного зростання постіндустріального типу можна сформулювати за наявності відповідного людського капіталу. Цей капітал значною мірою формується саме у сфері освіти, що зумовлює як підвищення її ролі та значення, так і вимагає від освітньої діяльності змін та модернізації відповідно до вимог сьогодення [6, 13]. Зокрема це стосується економічної освіти та необхідності її наближення до світових тенденцій економічного і суспільного розвитку. Модернізація освіти відбувається в контексті загального процесу трансформації різних аспектів суспільного життя, у тісному взаємозв'язку з перебудовою в інших сферах.

Потенціал позитивного впливу модернізації системи економічної освіти на розвиток економіки та підприємництва зокрема розкривається у:

- підвищенні ефективності інвестицій не лише в освітню, а й в інші галузі економіки;
- залученні працездатного населення до розвитку підприємництва та набуття нових рис підприємливості з метою збільшення числа підприємств малого і середнього бізнесу;
- збільшенні самозайнятості осіб у галузях та сферах національної економіки;
- підвищенні конкурентоспроможності українського населення на міжнародних ринках праці; його впевненість в ефективній зайнятості, реалізації можливостей та побажань кожної людини, що сприятиме, в свою чергу, встановленню прогресивного громадянського суспільства [7, 170].

На основі вище сказаного можна стверджувати, що роль економічної освіти в зв'язку з розвитком малого та середнього бізнесу в Україні зростає. В наслідок чого економічна освіта в аспекті її модернізації потребує переходу до інтегрованої моделі фінансування освіти, елементами якої мають бути такі інвестиційні джерела: багатоканальне державне фінансування вищої освіти, кредитування навчання у вищих навчальних закладах та підтримка економічних суб'єктів, які оплачують навчання самостійно, гранти суспільних фондів та неурядових організацій, в т.ч. міжнародних.

Традиційно державне фінансування освітніх послуг в Україні залишається основним джерелом. Інвестиції в освіту посідають друге місце в структурі соціальних видатків національного бюджету і, починаючи з 2000 р., зростають прискореними темпами. Так, якщо в 2000 р. на фінансування освіти було спрямовано 7 млрд. грн. (12% сукупних видатків Зведеного бюджету), то в 2008 р. – вже 60 млрд. грн. (відповідно 19,7%), а в 2009р. – 47,6 млрд. грн. (21,9%). Рівень бюджетних видатків на освіту по відношенню до ВВП теж значно зріс (з 4,2% у 2000 р. до 7,4% в 2009 р., 5,3 % в 2011 р), проте досі залишається далекими від цільового рівня, що задекларований Законом України „Про освіту”, – 10% національного доходу [3, 265].

За прогнозами деяких вчених найближчими роками сума інвестицій в освіту в Україні перебуватиме в межах 953,1-1651,4 млн. грн., частка інвестиційних надходжень в українську освіту у загальному обсязі інвестування становитиме від 0,93 до 1%. Серед проблем, які характеризують сьогодинішню ситуацію у сфері інвестицій можна виділити відносну неефективність механізму державного фінансування системи освіти. Незважаючи на збільшення державних видатків (з 4,2% ВВП у 2000р. до 5,3% ВВП у 2011 р., тоді як у розвинутих країнах – у середньому 5% ВВП), ефективність використання цих коштів залишається вкрай низькою [2, 4]. Тенденції до збільшення інвестицій в освіту та підвищення їх ефективності мають світовий характер. Так, 2000-2007 рр. в Німеччині витрати на освіту складали 4,4% ВВП; Великобританії і Франції – 5,6%; Італії – 4,3%; Іспанії – 4,4%; Греції – 4%; США – 5,5%; Канаді – 4,9 %; Японії – 3,4%; в Україні – 5,3%, 2011 р. [4, 202].

Довготривала структурна криза в Україні призвела до значного впливу висококваліфікованих кадрів за кордон, що суттєво знекровило економіку. За підрахунками західних вчених еміграція одного висококваліфікованого фахівця рівнозначна вкладанню в економіку обраної ним держави 1 млн. дол. За різними оцінками в 90-х роках ХХ ст. Україна втратила до 15-20% свого інтелектуального потенціалу. За роки реформування вітчизняної економіки за межі країни виїхало 30% учених вищої кваліфікації та працездатного віку. Зрозуміло, що в нинішній ситуації досягти радикальних зрушень в економіці без великих фінансових ресурсів не можливо. Адже тільки для зміни структури національної економіки на 1% потрібні капіталовкладення еквівалентні 2-3% ВВП держави [5, 314]. Розуміючи необхідність інвестування в освіту, науку і техніку, в Україні починаючи з 2008р. обсяг фінансування витрат на виконання наукових та науково-технічних робіт за рахунок держбюджету збільшився на 12,9%. Але попри позитивні кроки в цьому напрямі, ще не повністю виконується положення чинного Закону України „Про науку і науково-технічну діяльність”, згідно

якого для науки передбачено 1,7% ВВП, а виділяється всього 0,3% ВВП. Хоча відомо, якщо в будь-якій державі на науку виділяється менше 2% ВВП, то їй не уникнути руйнівних процесів не лише в сфері освіти і науки, але й економіці в цілому.

Критерієм підвищення ефективності інвестицій в людський капітал, зокрема в освіту, може слугувати показник зайнятості в сфері освіти. Як свідчить статистика, освіта як вид економічної діяльності, є однією з небагатьох сфер, де зросла середньорічна чисельність найманих працівників, при її загальному скороченні в цілому по Україні. В 2009 р. працівники освіти становили в загальній структурі зайнятості – 15,5% (в Німеччині – 5,9%; Франції – 6,4%; Польщі – 7,4%; Росії – 9,7%). В освіті України на кінець 2009 р. вищу освіту мали 70,7% штатних працівників [1, 8].

Ключову роль в системі інвестування освіти і науки посідає сфера вищої освіти. В 2012-2013 р.р. зберігається тенденція до скорочення обсягів бюджетного фінансування сфери вищої освіти, як наслідок – скорочення державного замовлення з підготовки фахівців різних рівнів. Вищезазначена тенденція інвестування вищих навчальних закладів спонукає колективи останніх активно використовувати інструменти позабюджетного фінансування бюджетних програм і розширення підприємницької діяльності ВНЗ.

Попри всі проблеми інвестиційної діяльності, що існують в освіті та науці, Україна є світовим рекордсменом по кількості громадян, які мають вищу освіту – понад 75% працездатного віку. Зрозуміло, що не всі вони є реально висококваліфікованими фахівцями і мають високі шанси перемогти на ринку праці. Якість освіти залишається головним критерієм ефективності інвестицій в освіту і відповідно дієвою запорукою зростання добробуту як окремої особистості, так і держави в цілому.

Однак вирішення питання відсутності належного інвестування в освітню галузь не забезпечить відповідності вітчизняної економічної освіти світовим стандартам, оскільки існує ще ряд проблем підвищення її якості, які необхідно вирішувати найближчим часом (див. табл. 1):

Таблиця 1

Проблеми підвищення якості економічної освіти та можливі шляхи їх вирішення

Сутність проблеми	Шляхи вирішення
1. Недостатнє фінансування освіти в цілому, зокрема сегменту вищої школи.	- збільшення видатків на фінансування освіти з держбюджету; - матеріальне стимулювання і мотивація педагогічної праці; - створення сприятливих умов для інвесторів в галузі, що впливають на розвиток людського капіталу; - контроль за цільовим використанням фінансових коштів; - розробка системи показників ефективності інвестицій в освіту; - регулярний та дієвий моніторинг трудової міграції.
2. Низький рівень викладання економічних дисциплін на початковій, середній та вищій ланках економічної освіти.	- впровадити в процес підготовки економістів такі активні методи навчання, як ділові, рольові ігри, семінари-дискусії, колоквиуми, ситуаційні вправи; - розробити і впровадити сучасні дистанційні технології навчання із застосуванням комп'ютерних мереж для всіх форм навчання; - створити систему узагальнення та поширення досвіду використання сучасних методик навчання, а також впроваджувати результати наукових досліджень у навчальний процес.
3. Проблема застосування теоретичних знань в реальному житті. Важливу роль у становленні фахівця будь-якої сфери відіграє його досвід, який лише можна отримати за практичного застосування теоретичних знань. Тобто висока якість підготовки сучасного фахівця-економіста забезпечується поєднанням фундаментальних та спеціальних знань із практичною підготовкою.	- впровадити на всіх рівнях системи економічної освіти практико-орієнтованої парадигми, заснованої на квінтеті «знання – уміння – навички – досвід діяльності – компетентність»; - поєднати фундаментальну освіту та практичну підготовку фахівців, традиції та новації; - вжити заходів на державному рівні щодо створення підприємствами та організаціями різних форм власності необхідних умов для проходження практики студентами; - розробити нові форми практичної підготовки через створення навчально-тренінгових фірм; - розширити можливості набуття науково-педагогічними працівниками практичного досвіду з допомогою стажування на діючих підприємствах; - організувати моніторинг ринку праці та ефективну систему сприяння працевлаштуванню випускників економічних закладів освіти та факультетів.
4. Запровадження технологічних та педагогічних інновацій на початкових етапах модернізації системи економічної освіти відбувається в умовах існування старих управлінських структур і методів.	- застосувати сучасні інформаційні, комунікаційні і телекомунікаційні технології у сфері економічної освіти; - змістити акцент із засвоєння значних об'ємів інформації, накопиченої про запас, на оволодіння способами безперервного придбання нових знань і умінь вчитися самостійно; - формувати навички самостійного (критичного), а не репродуктивного типу мислення, правильно організувати самостійну роботу студентів-економістів, що допоможе звільнити їх від шаблонності, сліпого наслідування застарілих догм, розвивати навички творчої роботи, виробляти вимогливість до себе, формувати нове економічне мислення і поведінку.

5. Недостатній рівень знань іноземних мов, оскільки значну роль у сучасній економіці відіграють світові економічні взаємозв'язки.	поглибити професійну спрямованість вивчення іноземної мови в різних закладах освіти і особливо економічних з метою формування у студентів комунікативної компетенції, основою якої є вміння, сформовані на основі мовних знань і навичок; вдосконалити засвоєння економічної термінології, складання термінологічних словників з фахових дисциплін англійською та українською мовами, вироблення навичок ділового (бізнесового) мовлення як під час проведення занять з англійської мови, так і в процесі вивчення інших фахових дисциплін, проведення модулів і навіть при вивченні окремих тем.
6. Вузька професійна спеціалізація.	змінити співвідношення загальноосвітніх та вузькоспеціалізованих предметів, які вивчаються у вищих навчальних закладах; розширити набір методів подання знань та програм практичної підготовки фахівців.

Джерело: авторська розробка.

Висновки. Отже, економічна освіта в Україні у контексті формування світового освітнього простору зберігає традиційно високі показники вітчизняної вищої школи і нарощує свій авторитет та конкурентоспроможність відповідно до вимог часу, але для досягнення світових стандартів покликана здійснити ще цілий ряд важливих заходів щодо її вдосконалення, вивченню і розробці яких можуть бути присвячені подальші наукові дослідження. Якість економічної освіти в першу чергу залежить від дотримання сучасних світових освітніх стандартів, адекватного фінансування, сприятливих умов для інвесторів та ефективного використання всіх видів ресурсів, що задіяні в галузі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вітренко Ю. Освіта як вид економічної діяльності / Ю.Вітренко // Економіка України. – 2011. – №10. – С.4-15.
2. Головня О.М. Соціально-економічні джерела розбудови освітнього простору України / О.М.Головня // Економіка і держава. – 2011. – №4. – С. 31-37.
3. Грішнова О.А. Людський капітал: формування в системі освіти і професійної підготовки / О.А. Грішнова. – К.: Т-во „Знання”, КОО, 2007. – 347с.
4. Доклад о развитии человека 2010. Реальное богатство народов: пути к развитию человека / пер. с англ.; ПРООН. – [20-е изд.]. – М.: «Весь Мир», 2010. – С.202-203.
5. Єщенко П.С. Сучасна економіка: навч. посібник / П.С. Єщенко, Ю.І. Палкін. – К.: Вища школа, 2005. – 325с.
6. Колот А.М. Вища освіта як чинник формування людського капіталу: сучасний стан, тенденції розвитку / А.М. Колот // Вісник Прикарпатського університету. Економіка. – 2007. – Вип. 4. – С.12-16.
7. Красовська О.Ю. Сучасні моделі реалізації бізнес-освіти в умовах глобалізації світового освітнього простору / О.Ю. Красовська // Бюлетень Міжнародного Нобелівського форуму. – 2012. – №1(5). – Т.2. – С. 167-171.

Л.В. ЗАГЛИНСКАЯ, О.И. ЛУКОМСКАЯ. ЭКОНОМИЧЕСКОЕ ОБРАЗОВАНИЕ В КОНТЕКСТЕ ИНВЕСТИЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ В ОТРАСЛИ

Резюме. В статье рассмотрены современные проблемы повышения качества отечественного экономического образования в контексте инвестиционных процессов в отрасли образования.

Ключевые слова: экономическое образование, принципы экономического образования, экономическая подготовка, инвестиции в образование, эффективность инвестиционной деятельности.

L.V. ZAHLYNSKA, O.I. LUKOMSKA. THE ECONOMIC EDUCATION IN THE CONTEXT OF INVESTMENT PROCESS IN THE AREA

The summary. The article deals with contemporary issues to improve the quality of national economic education in the context of efficiency of investment in education.

Key words: in economics, principles of economics education, economic training, investment in education.

Одержано редакцією 14.11.2013 р.

УДК: 378. 4 (477. 81)

А.А. КАШУБА

ПРОБЛЕМА АГІТАЦІЇ ТА ПРОПАГАНДИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ РІВНЕНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ГУМАНІТАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Резюме. У статті розглядаються підходи до ефективності агітаційно-пропагандистської роботи з фізичної культури і спорту серед студентів педагогічного факультету РДГУ.

Ключові слова: агітація, пропаганда, агітаційно-пропагандистська робота, фізична культура і спорт, студенти.

Постановка проблеми. Актуальність дослідження зумовлена спрямованістю Державної національної програми «Освіта» (Україна ХХІ століття) на формування національного світогляду шляхом прилучення

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.	3
<i>Малафійк І.В.</i> Актуальні проблеми сучасної дидактики в площині системного підходу.	4
<i>Литвиненко С.А.</i> Використання воркшопів у підготовці майбутніх психологів до професійної діяльності.	10
<i>Вихрущ В.О.</i> Підручник для вищої школи як комплексна інформаційна модель підготовки майбутнього учителя: проблеми онтодидактики.	12
<i>Безкоровайна О.В.</i> Пріоритетні тенденції розвитку методики викладання іноземних мов та культур в контексті особистісно орієнтованого підходу.	17
<i>Богачик М.С.</i> Розвиток соціокультурної компетентності студентів-філологів засобами інформаційно-комунікаційних технологій у процесі навчання англійської мови.	21
<i>Грицай Н.Б.</i> Методичні компетенції майбутніх учителів біології.	24
<i>Кизенко В.І.</i> Варіативна складова змісту освіти в контексті диференціації навчання.	27
<i>Корчагіна Г.С.</i> Розвиток пізнавального інтересу майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі фахової підготовки.	31
<i>Краєвська О.Д.</i> Обґрунтування специфічних дидактичних принципів формування комунікативної компетентності майбутніх менеджерів-аграріїв.	34
<i>Красовська О.О.</i> Принципи відбору та структурування змісту професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи у галузі мистецької освіти засобами інноваційних технологій.	37
<i>Мардарова І.К.</i> Особистісно-орієнтоване навчання студентів засобами комп'ютерних технологій.	40
<i>Міськова Н.М.</i> Сучасні технології навчання математики у підготовці студентів педагогічних факультетів.	43
<i>Пододіменко І.І.</i> Форми та методи організації навчання бакалаврів комп'ютерних наук у педагогічному процесі вищої школи Японії.	46
<i>Полюхович Н.В.</i> Створення та запровадження педагогічних програмних засобів у навчальний процес.	48
<i>Романишина Н.В.</i> Філософські засади вивчення української новелістики студентами філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів.	51
<i>Тимчук Л.І.</i> Теоретичні основи дидактики дорослих: історико-педагогічний спадок і сучасні інтерпретації.	55
<i>Астаф'єва Л.С.</i> Особливості виховної системи багатонаціональних вищих навчальних закладів Росії.	60
<i>Бандура Р.Р.</i> Аспекти інтегративного навчання дітей з особливими потребами в загальноосвітній школі.	62
<i>Войтович О.В.</i> Емоційна компетенція у структурі професійної підготовки вихователя дошкільного закладу.	65
<i>Голуб Т.П.</i> Інтегративний фактор у професійній підготовці майбутніх фахівців технічних спеціальностей: досвід Німеччини.	67
<i>Давидюк І.В.</i> Професійно-педагогічна підготовка вчителів початкових класів до організації оздоровчо-спортивної роботи з учнями.	71
<i>Заглинська Л.В., Лукомська О.І.</i> Економічна освіта в контексті інвестиційних процесів в галузі.	73
<i>Кашуба А.А.</i> Проблема агітації та пропаганди фізичної культури і спорту для студентів педагогічного факультету Рівненського державного гуманітарного університету.	76
<i>Кіндрат В.К.</i> Технологія формування національної свідомості студентів вищих навчальних закладів (ментальний компонент).	79
<i>Княжева І.А.</i> Діагностика ціннісно-мотиваційного компонента методичної культури майбутніх викладачів вищої школи спеціальності «Дошкільна освіта».	83
<i>Косарева Г.М.</i> Підготовка майбутніх вихователів до впровадження інклюзивних форм навчання в освітню практику.	87
<i>Янищур М.С.</i> Підготовка майбутніх учителів технологій до читання курсу «Людина і світ професій» на основі інформаційно-комунікаційних технологій.	90
<i>Герасименко О.А.</i> Дидактичні особливості використання наочності в процесі вивчення дисципліни «Практикум в навчальних майстернях з художньою обробкою матеріалів».	102
<i>Кострубська Т.В.</i> Теоретичні засади підготовки майбутніх судноводіїв до використання копінг-стратегій у професійній діяльності.	106
<i>Лавор О.Ф.</i> Особливості розвитку професійної компетентності сучасного вчителя.	109
<i>Балалаєва О.Ю.</i> Еволюція поняття «електронний підручник».	113
<i>Фещук Ю.В.</i> Бланк-конспект лекцій з нарисної геометрії як засіб активізації пізнавальної діяльності студентів.	117
<i>Мосіюк О.О.</i> Структура кейсу для підготовки майбутніх учителів математики до інноваційно-дослідної діяльності.	119
<i>Осіпчук Н.В.</i> Розвиток мовної підготовки студентів вищих технічних навчальних закладів у радянський час.	122
<i>Очеретна О.Ю.</i> Аналіз феномену «акмеологічна культура студентів вищих технічних навчальних закладів» як об'єкта наукових досліджень.	126
<i>Падалка О.І.</i> Виявлення сформованості пріоритетних педагогічних цінностей майбутніх вихователів у процесі професійної підготовки.	130
<i>Полюхович (Горбачевська) Л.Д.</i> Аксіологічне наповнення методичної спадщини Бориса Степанишина.	133
<i>Раскалінос В.М.</i> Характеристика моделі формування рефлексивної компетентності майбутніх соціальних педагогів.	139
<i>Сидорчук Н.Л.</i> Педагогічна рефлексія як вияв творчого потенціалу особистості педагога.	142

Совгар О.М. Вклад українських педагогів кінця XIX початку XX ст. в розвиток сучасної науки про виховання людини (на прикладі діяльності Юліана Романчука).	146
Трофимчук А.О. Роль науково-технічної творчості в процесі фахової підготовки майбутнього вчителя технології.	148
Тюска В.Б. Творча самореалізація студентів у процесі клубної діяльності.	152
Федосова І.В. Формування студентського контингенту вищих технічних навчальних закладів (кінець XIX – 30-ті роки XX століття).	156
Фурса О.О. Професійна підготовка дизайнерів у контексті неперервної освіти.	161
Яковичина Т.В. Теоретичні основи формування педагогічної творчості в умовах вищої школи.	165
Лісова С.В. Професійна підготовка вчителя як умова забезпечення якісної освіти для всіх.	169
Дупак Н.В. Система забезпечення якості вищої освіти у країнах Західної Європи й США.	173
Казначеева Л.М. Формування культури міжособистісного спілкування студентів у процесі вивчення дисципліни “Тренінг ділових комунікацій”.	179
Олійник Л.В. Методика констатувального експерименту навчання військово-спеціальних дисциплін магістрів військово-соціального управління на засадах компетентісного підходу.	182
Козяр М.М. Інноваційні підходи до формування графічних знань із побудови зображень у майбутніх фахівців технічної галузі під час вивчення нарисної геометрії та інженерної графіки.	186
Кочубей А.В. Інтеграція як ефективне методичне явище в процесі підготовки студентів технічного вищого навчального закладу.	190
Дмітренко Н.Є. Застосування інформаційно-телекомунікаційних технологій у процесі інтеграції навчання в інформаційному суспільстві.	193
Сілкова Е.О. Застосування індивідуальних навчально-дослідних завдань для студентів у процесі вивчення методики викладання математики у початковій школі.	196
Кузьмук Л.І., Анікіна О.П. Виховання толерантності у старших дошкільників.	200
Казанцева Л.І. Культурологічний підхід до навчання дошкільників української мови в полікультурному просторі південно-східного регіону.	203
Гущак Ж.М. Впровадження професійно зорієнтованого тренінгу майбутніх педагогів у систему викладання навчальної дисципліни «Безпека життєдіяльності».	210
Відомості про авторів	213